

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תובעת

xxx ת.ז. xxx

ע"י ב"כ עוה"ד xxx xxx

נגד

נתבע

xxx ת.ז. xxx

ע"י ב"כ עוה"ד xxx

פסק דין

לפניי שני הליכים :

תלה"מ 17-09-7461 – תביעה לפירוק שיתוף (להלן: "תביעת רכוש") שהגישה הגב' xxx xxx (להלן: "התובעת") כנגד בעלה מר xxx xxx (להלן: "הנתבע").

תלה"מ 17-09-6377 – תובענה למזונות ומדור שהגישה התובעת כנגד הנתבע (להלן: "תביעת המזונות").

רקע עובדתי רלוונטי

1. התובעת והנתבע (להלן: "הצדדים") נשואים זל"ז כדמו"י מיום xxx.

2. כנובע מקשר הנישואין נולדו לצדדים שתי בנות כדלהלן:

xxx ת.ז. xxx, ילידת xxx (להלן: "xxx").

xxx ת.ז. xxx, ילידת xxx (להלן: "xxx").

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

- 1
- 2
- 3 מערכת היחסים בין הצדדים עלתה על שרטון וביום 3.7.17 הגישה התובעת תביעה ליישוב סכסוך.
- 4
- 5
- 6 4. ביום 17.7.17 הגישה התובעת תלונה במשטרת ישראל כנגד הנתבע בגין תקיפה. במקביל במסגרת ה"ט 17-07-37498, עתרה לצו הגנה.
- 7
- 8
- 9 5. ביום 2.8.17 ניתן פסק דינה של כבוד השופטת (בדימוס) נילי מימון אשר ביטל את צו ההגנה שניתן במעמד צד אחד.
- 10
- 11
- 12 6. ביום 10.8.17 ניתנה החלטתה של כבוד השופטת מיכל דבירי – רוזנבלט הקובעת, בין היתר, זמני שהות זמניים, לפיהם החל מיום 1.9.17 הנתבע יפגוש את הקטינות בימים ב' ו-ד' מסיום המסגרת החינוכית ועד השעה 19:00.
- 13
- 14
- 15 7. על החלטה זו הוגש ערעור ובמסגרתו הסכימו הצדדים, בין היתר, למנות את ד"ר xxx (להלן- "המומחה") כמומחה מטעם בית המשפט בשאלת המסוגלות ההורית של שני הצדדים, קביעת המשמורת וחלוקת זמני שהות.
- 16
- 17
- 18
- 19 8. המומחה הגיש את חוות דעתו והמליץ כי בסופו של יום, תיבחן האפשרות של משמורת משותפת וחלוקת זמני שהות.
- 20
- 21
- 22 9. בעקבות הגשת בקשות מטעם התובעת ועדכונים מטעם המומחה, לעת הזו זמני שהות הינם כדלהלן:
- 23
- 24 באמצע שבוע - ביום ב' כולל לינה וביום ד' ללא לינה.
- 25 בסופי שבוע – כל סוף שבוע שני מיום שישי ועד למוצ"ש כולל לינה.
- 26
- 27 10. ביום 20.8.17 עברו התובעת והקטינות להתגורר בדירה שכורה xxx.
- 28
- 29 11. ביום 22.10.17 ניתנה החלטה למזונות זמניים, הקובעת כי הנתבע יישא בסך של 4,600 ₪ בחודש למזונות הקטינות, כולל מדור. כן, נקבע כי הנתבע יישא במחצית ההוצאות הנדרשות בעבור גן פרטי ו/או צהרון ומחצית מכל הוצאה רפואית חריגה.
- 30
- 31
- 32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

תביעת רכוש

עיקר טענות התובעת

12. התובעת נאלצה להגיש תביעה ליישוב סכסוך, לאחר שהנתבע נקלע למשבר נפשי אשר כלל התקפי זעם והתפרצויות אלימות.
13. הורי התובעת תמכו בצדדים מבחינה כלכלית.
14. העסק המשפחתי - התובעת הייתה שותפה פעילה בעסק המשפחתי, xxx (להלן: "העסק") והיא עותרת, בין היתר, למחצית שוויו.
15. העסק מוחזק על ידי הנתבע בדמי מפתח בהתאם לחוק הגנת הדייר, והתובעת זכאית לחלקה בזכויות אלו.
16. נכסי קריירה ומוניטין - התובעת עותרת לחלקה בנכסי הקריירה והמוניטין שצבר הנתבע במשך כל שנות הנישואין, הן מעבודתו בעסק והן מעסקים שונים שבבעלותו לרבות חברת xxx, וזאת משום שהקדישה את עצמה לטיפוח הבית ולצורך כך וויתרה על הקריירה המקצועית שלה כאדריכלית.
17. לחילופין, עותרת התובעת לפיצויים משקמים, לאחר שהקדישה את כל כולה לבית ולמשפחה.
18. לחילופי חילופין, זכאית התובעת להשבה על פי חוק לעשיית עושר שלא במשפט, של שווי הזכייה של הנתבע בכושר השתכרות גבוה ופיתוח הקריירה.
19. חשבונות בנק וכספים – הצדדים התנהלו בחשבונות בנק הרשומים על שם כל אחד מהצדדים, שניהם בבנק לאומי והתובעת סבורה כי לנתבע יש חשבונות בנק נוספים. התובעת עותרת לחלוקת כל חשבונות הבנק הרשומים על שם מי מהצדדים באופן שוויוני.
20. זכויות סוציאליות – לאור התנהלותו של הנתבע, עותרת האישה כי הזכויות הסוציאליות שצברה במהלך החיים המשותפים יישארו בבעלותה הבלעדית.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

21. כלי רכב – בבעלותם של הצדדים שני כלי רכב כדלהלן:

רכב מסוג רנו פלואנס (להלן: "הרכב") שהיה בשימוש התובעת, אך רשום על שם הנתבע. הנתבע העביר את הרכב, ללא ידיעת התובעת, על שם של צד שלישי. לפיכך, עותרת התובעת למחצית משוויו של הרכב, נכון למועד הפירוד.

אופנוע שהיה בשימוש הנתבע ויש לבצע בו פירוק שיתוף.

מיטלטלין – התובעת עותרת לפירוק שיתוף במיטלטלין המצויים בדירה בה התגוררו הצדדים עובר לפרידתם.

עיקר טענות הנתבע

22. הצורך של הצדדים בעזרתם של הורי התובעת מלמד על אי יכולתם הכלכלית של הצדדים לספק רמת חיים גבוהה.

23. בבעלות הנתבע היה רק קטנוע (ולא אופנוע כפי שטענה התובעת), אשר נקנה מכספיו האישיים בסך של 18,000 ₪ ונמכר שלוש שנים עובר להגשת כתב ההגנה.

24. העסק הינו xxx קטן עם הכנסות מזעריות, כאשר ערכו היחיד טמון בחלקו של הנתבע בזכויות בדמי המפתח שירש מאמו, יחד עם שני אחיו, וזכויות אלו אינן ברות איזון.

25. התובעת מעולם לא הייתה עקרת בית, אלא עבדה כxxx בחברת "xxx" בבעלות הוריה.

26. התובעת עבדה כשכירה בעסק, מעולם לא ניהלה אותו ומעולם לא היו לה זכויות בו.

27. הנתבע הקים חברת xxx שכשלה מיד עם הקמתה והוא לא הפיק ממנה רווחים כלשהם.

28. הרכב נמסר לנגר שביצע עבודות שיפוץ בביתם של הצדדים, במסגרת עסקה לפיה הרכב יועבר לידי הנגר בתמורה למחיקת חוב הצדדים בסך של 40,000 ₪ ולרכבו של הנגר.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461-xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377-xxx נ' xxx

דיון והכרעה

קביעת מועד הקרע

29. על פי הפסיקה, מועד הקרע ייתכן במספר מישורים :
קרע פיזי – ובכלל זה יציאה מבית המגורים, הפרדת מגורים, נקיטה בהליכים משפטיים.
קרע כלכלי – ובכלל זה הפסקת ניהול משק הבית במשותף.
קרע זוגי – ובכלל זה הפרת נאמנות מצד בן הזוג, אלימות בין בני הזוג, הגשת תלונה במשטרה על אלימות ועוד. לבית המשפט שיקול דעת בנדון, בהתאם לנסיבות המקרה שבפניו ראו: עמ"ש 17-01-23541 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 9.8.17).

30. בענייננו, הבקשה ליישוב סכסוך הוגשה ביום 3.7.17 ואני קובע כי זהו מועד הקרע בין הצדדים.

העסק המשפחתי

31. סעיף 5 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") קובע:

"עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שוויים של כלל נכסי בני הזוג, למעט –
(1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין;"

32. כלומר, בזמן פקיעת הנישואין מתגבשים כלל נכסי הזוג לכדי שווי כולל ובמועד זה זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווי הנכסים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

33. העסק הוא נכס, ואין מחלוקת כי במועד היכרות הצדדים, הנתבע היה הבעלים של העסק ומשכך, עסקינן בנכס חיצוני שחל לגביו **סעיף 5 (1) לחוק יחסי ממון**. יחד עם זאת, יכול ובמהלך שנות נישואי הצדדים העסק השתבח.

34. ביחס להשבחת נכס שאינו בר-איזון התייחסה הפסיקה, תוך הכרה בזכותו של בן-הזוג האחר לקבלת חלקו באותו "נכס", כי ההשבחה של נכס שאינו בר-איזון, היא לכשעצמה הנה בגדר נכס, אשר לכאורה נצבר במהלך תקופת הנישואים **ראו: תמ"ש (י-ם) 21342/04 א.ש. נ' ד.ש. (פורסם בנבו)**.

35. התובעת טענה כי היא זכאית למחצית שווי העסק מכוח השקעותיה שבאו לידי ביטוי בעבודתה בעסק על פני כל שנות הנישואין **ראו: עמ' 11 ש' 15-10 לפרוט' הדיון**.

36. הפסיקה הכירה באפשרות בה סיוע בטיפול בנכס ייחשב כהשקעה לצורך הענקת זכאות למחצית שווי ההשבחה **ראו: תמ"ש 14-12-53882 מיום 7.8.16 (פורסם בנבו)**.

37. על כן, אני קובע כי התובעת זכאית למחצית שווי השבחת העסק (במנותק מהמבנה בו מצוי העסק אשר נתקבל בירושה **ראו: סעיף 8 לכתב ההגנה**, והמבנה, בהעדר טיעון כי בוצעה השקעה במבנה כדוגמת שיפוץ, אינם ברי איזון **ראו: סעיף 5 (1) לחוק יחסי ממון**) מיום נישואי הצדדים ועד למועד הקרע, ככל שקיימת ההשבחה כאמור.

38. ככל שתחפוץ התובעת למצות את זכותה לקבלת מחצית שווי השבחת העסק, יהיה עליה להגיש תביעה מתאימה.

דיון בנכסי קריירה ומוניטין

39. דין עתירה זו של התובעת להידחות.

40. הצורך להיזקק לחלוקה של "נכסי הקריירה" יתעורר בעיקר במקרים מובהקים שבהם נוצר פער ממשי וברור בין בני הזוג מבחינת כושר ההשתכרות שלהם - פער שנובע מכך שאחד מבני הזוג נטל על עצמו ויתור משמעותי מבחינת ההתפתחות המקצועית והתמקד במרחב הביתי, ובכך אפשר לבן-הזוג האחר להשיא את כושר השתכרותו **ראו: בע"מ 4623/04 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 26.8.2007)**. חלוקת "נכסי הקריירה" היא בעבור העזרה והתמיכה שמעניק בן הזוג האחד לשני **ראו: בע"מ 3664/07 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 10.12.07)**.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

41. בענייננו, לא הוכח לפני בדרך כלשהי כי התובעת הייתה בבחינת "בן הזוג הביתי" וכי היא ויתרה על הקריירה שלה לטובת פיתוח הקריירה של הנתבע.

42. ההפך הוא הנכון, כשם שהנתבע למד את לימודי xxx במהלך החיים המשותפים, כך גם התובעת למדה את לימודי xxx במהלך החיים המשותפים **ראו: סעיף 10.18 לכתב ההגנה**. כיום התובעת היא xxx במקצועה ועובדת בxxx **ראו: עמ' 15 ש' 9-7 לפרוט' הדיון**.

43. לפיכך, אין עסקינן "במקרה של הקרבה משמעותית וויתור של צד אחד על הקריירה שלו ופיתוחו האישי לטובת הקריירה של בן הזוג האחר" ... ו"לא יוכל צד לטעון כך, מקום ששני הצדדים פיתחו קריירה משל עצמם אך רצה הגורל ואו הכשרון האישי ואו הבחירה של כל אחד מהצדדים, כי אחד מבני הזוג ישתכר באופן משמעותי יותר מהאחר" **ראו: תמ"ש 14-05-29202 מיום 18.12.18 (פורסם בנבו)**.

44. הדבר נכון ביתר שאת משעה שנקבע בפסיקה כי כושר ההשתכרות ככלי אקוויטיבלי משפיע על אופן איזון המשאבים, וכי בית המשפט יפעיל את סמכויותיו המיוחדות בהתקיים "נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת" כלשון **סעיף 8 לחוק יחסי ממון, ראו: עמ"ש 31035-09-16 מיום 20.4.17; עמ"ש (מחוזי חיפה) 16-06-18968 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 27.04.2017)**, כאשר את השימוש בסעיף 8 לחוק יחסי ממון יש לעשות במשורה **ראו: תמ"ש 13-04-16806 מיום 1.6.16 (פורסם בנבו)**.

45. זאת ועוד, הובעה דעה בפסיקה והיא אף מקובלת עליי, כי על מנת שבית המשפט ייעשה שימוש בסעיף 8 לחוק יחסי ממון, צריכה להיות מוגשת בקשה מיוחדת בעניין זה **ראו: תלה"מ 17-03-39221 מיום 2.5.19 (פורסם בנבו)**. הבקשה כאמור לא הוגשה.

46. על כן התובעת איננה זכאית לנכסי הקריירה של הנתבע.

47. התובעת עתרה לפיצויים משקמים. מטרתם של הפיצויים המשקמים היא לאפשר את שיקומו של בן הזוג לאחר הפרידה, ותנאי לתשלומם הינו קיומן של תלות והסתמכות כלכלית של בן הזוג ביכולתו של הבן הזוג האחר **ראו: רע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני פ"ד נ"ח (2) 213** כדי לגשר על הפער שנוצר בין בני זוג שאחד מהם ממשיך בדרכו המקצועית ואילו השני "מקריב

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461-09 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377-09 xxx נ' xxx

את עצמו" למען הבית ולאפשר לאחרון להתאים עצמו כלכלית למצב החדש שנוצר בעת הפירוד ראו: עמ"ש 7519-11-16 פלוני נ' פלונית מיום 7.1.18 (פורסם בנבו).

48. בענייננו, הצדדים נפרדו מלפני למעלה משנתיים ואף תנאי מאלה שנקבעו בפסיקה לא מתקיים. כפועל יוצא, עתירת התובעת לפיצויים משקמים נדחית אף היא.

דיון בזכויות סוציאליות

49. זכויות סוציאליות מהוות נכס בר איזון בין אם מכוח פסיקת בית המשפט העליון ראו: בע"א 841/87 רון נ' רון, פ"ד מה(3) 793; ע"א 809/90 לידאי נ' לידאי, פ"ד מו(1) 602; רע"א 964/92 אורון נ' אורון, פ"ד מז(3) 758; ע"א 6557/95 אבנרי נ' אבנרי, פ"ד נא(3) 541, ובין אם בהתאם לסעיף 5 (ג) לחוק יחסי ממון שהוסף במסגרת תיקון מס' 4 לחוק.

50. על כן, דינן של הזכויות הסוציאליות של שני הצדדים להתאזן בהתאם להוראות סעיף 5 חוק יחסי ממון, כאשר, כמפורט לעיל, אין כל מקום לעשות שימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון כעתירת התובעת ראו: תמ"ש 13-3348903 מיום 12.03.15 (פורסם בנבו) בו נקבע כי חרף פערי ההשתכרות, אין מקום להפעלת סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון.

51. ככל ומי מהצדדים יחפוץ למצות את הזכות לאיזון הזכויות הסוציאליות, יהיה על אותו הצד להגיש תביעה מתאימה.

דיון בכלי הרכב

52. הרכב - טענת הנתבע כי הוא העביר את הרכב לנגר בתמורה לביצוע עבודות נגרות, לא הוכחה.

53. ראשית, הטענה כי הנגר קיבל את הרכב בתמורה לביצוע עבודה, טענה הוכחה. הטענה לא הוכחה לא על דרך של הבאת הנגר לעדות ולא על דרך של הבאת כל ראיה אחרת. כידוע,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

הימנעות בעל דין מלהעיד עד מרכזי וחיוני בהליך, מקימה חזקה לכאורית לפיה אותו בעל
דין חשש מפני העדתו וחשיפתו לחקירה נגדית **ראו: ע"א 8151/98 שטרנברג נ' צ'צ'יק, פ"ד**
נ"ד (1) 539; ע"א 2275/90 לימה נ' רוזנברג פ"ד מז(2) 606, 614; י. קדמי "על הראיות"
תש"ע - 2009, כרך ד', עמוד 1889; ע"א 4391/94 טייק דוד ואח' נ' קורן משה [פורסם
בנבו], (פס"ד מיום 02.12.1998); ע"א 2115/95 בתיה אושרוב נ' עליזה פרחי [פורסם בנבו],
(פס"ד מיום 19.03.1999).

54. שנית, העיתוי בו הועבר הרכב לנגר – ביום 19.7.17 דהיינו יומיים לאחר הגשת התלונה
במשטרה והגשת בקשה לצו הגנה – מתיישב עם גרסת התובעת כי הרכב נמסר לנגר ללא
הסכמתה.

55. שלישית, טענת התובעת כי הרכב נמסר לנגר ללא הסכמתה **ראו: סעיף 71 ה'א.1 לכתב**
התביעה, מצאה תמיכה בסיכומי הנתבע, דווקא, עת טען כי מסירת הרכב לנגר, נעשתה בין
אם בהסכמתה ובין אם לא בהסכמתה של התובעת **ראו: סעיף 34 לסיכומים.**

56. על כן, אני מורה על איזון שווי הרכב במועד הקרע בין שני הצדדים בחלקים כאשר הנתבע
יעביר לתובעת סך השווה למחצית שווי הרכב במועד הקרע, לפי מחירון יצחק לוי, בתוך 30
יום.

57. האופנוע – התובעת לא הביאה ראיה כלשהי לגבי קיומו של האופנוע **ראו: עמ' 11 ש' 29-21**
לפרוט' הדיון ועתירתה זו נזנחה בסיכומים. לפיכך, העתירה ביחס לאופנוע נדחת.

דיון במיטלטלין

58. חלוקת המיטלטלין בוצעה בפועל בהחלטה מיום 19.12.18 והתובעת ויתרה על חלקה **ראו:**
עמ' 10 ש' 33-32 לפרוט' הדיון.

דיון בחשבונות בנק וכספים

59. התובעת לא התייחסה בסיכומים לחשבונות הבנק. מטעם זה העתירה לקבלת הכספים
בחשבון הבנק של הנתבע נדחת **ראו: ע"א 44792/92 רוט נ' אינטרקונטיננטל קרדיט פ"ד**
מט(2) 102.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

תביעת מזונות

עיקר טענות התובעת

60. בנוסף על האמור בתביעת הרכוש, טוענת התובעת כי היא אינה יודעת את היקף ההכנסות שהעסק מניב לנתבע, בין היתר, מפני שחלק נכבד מהכנסותיו אינו מדווח.

61. בהיותו xxx, השתכר הנתבע בסך של 8,000 ₪ בחודש ולאחר xxx הכנסתו גדלה.

62. במסמכים שמילא הנתבע לצורך המשכנתה הצהיר כי הוא משתכר בסך של 15,000 ₪ בחודש.

63. במהלך חייו המקצועיים צבר הנתבע מוניטין, פוטנציאל ההשתכרות שלו עלה ויש להניח כי הוא משתכר סך של 20,000 ₪ בחודש.

64. התובעת החלה לעבוד רק בסמוך למועד הגשת התביעה והיא משתכרת בסך של 8,060 ₪ בחודש.

65. התובעת מכמתת את הוצאות הקטינות נכון ליום הגשת התביעה, בסכומים כדלהלן:

66. הוצאות אחזקת הדירה:

<u>הוצאה</u>	<u>סכום חודשי משוער</u>
ארנונה	כ-550 ₪
גז	כ-100 ₪
חשמל	כ-900 ₪
מים	כ-150 ₪
ועד בית	150 ₪

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

<u>סה"כ</u>	<u>1,850 ₪</u>
-------------	----------------

67. הוצאות מזון וכלכלה :

<u>הוצאה</u>	<u>סכום חודשי משוער</u>
מזון וכלכלה	כ-4,000 ₪
הוצאות תקשורת	כ-400 ₪
תיקונים ואחזקת בית	כ-200 ₪
<u>סה"כ</u>	<u>4,600 ₪</u>

68. סה"כ הוצאות הבית ושכר הדירה הינו בסך של 7,250 ₪ לחודש וחלקן של הקטינות הינו בשיעור של 40%, היינו בסך של 2,900 ₪ בחודש. באופן דומה, הוצאות הקטינות בגין מזון וכלכלה הינן בסך של 1,840 ₪ בחודש.

69. מכיוון שהנתבע מכר את הרכב שהיה בבעלות הצדדים, תיאלץ התובעת לשכור רכב חלופי, כאשר הוצאות הרכב החלופי הינן בסך של כ-2,000 ₪ וחלקן של הבנות הינו בסך של 800 ₪ (40%).

70. התובעת מכמתת את הוצאות החינוך של הקטינות כדלהלן :

<u>xxx</u>	<u>xxx</u>	
725 ₪	725 ₪	שכ"ל
400 ₪	400 ₪	קייטנות
70 ₪	100 ₪	ציוד לימודי נלווה
<u>1,195 ₪</u>	<u>1,225 ₪</u>	<u>סה"כ</u>

71. התובעת מכמתת את ההוצאות האישיות של הקטינות כדלהלן :

<u>xxx</u>	<u>xxx</u>	
350 ₪	350 ₪	ביגוד והנעלה
100 ₪	100 ₪	היגיינה ומספרה
100 ₪	250 ₪	ימי הולדת, אירועים ומתנות

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx
תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

ביטוח רפואי ותרופות	100 ₪	100 ₪
תרבות, פנאי, חוגים ובילויים	750 ₪	750 ₪
חופשות	300 ₪	300 ₪
שמרטפות	320 ₪	320 ₪
סה"כ	<u>2,020 ₪</u>	<u>2,170 ₪</u>

72. סך כל הוצאותיהן האישיות של הקטינות הועמדו על סך של 4,190 ₪ לחודש.
73. בנוסף לסכומים דלעיל, עותרת התובעת לדמי טיפול בסך של כ-1,500 ₪ לחודש.
74. לאור כל האמור, עותרת התובעת לחיוב הנתבע, בסך של 13,650 ₪ לחודש מזונות בגין הקטינות.

עיקר טענות הנתבע

75. הורי התובעת מממנים לתובעת את דמי השכירות והיא אינה נושאת בעלויות בגין המדור.
76. הנתבע אינו מתכחש לחובתו לזון את בנותיו, אולם חובת המזונות, בנסיבות ההליך דנן, הינה ביחס לצרכים ההכרחיים של הקטינות ולא מעבר.
77. הנתבע מתכוון לעתור למשמורת משותפת ולזמני שהות שוויוניים.
78. לנתבע אין הכנסה קבועה.
79. הכנסות הנתבע מהעסק מזעריות.
80. התובעת עובדת בxxx והיא נהנית ממשכורת מנופחת ומביטחון תעסוקתי.

דיון והכרעה

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

81. בעת פסיקת דמי המזונות עיננו נשואות לסעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959 (להלן-"החוק") הקובע:

"אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלו".

82. על פי הדין העברי החל על הצדדים, הנתבע חב במלוא הצרכים ההכרחיים של הקטינים עד גיל 6 באופן אבסולוטי ראו: ע"א 469/84 הדרי נ' שני, לט(3) 197.

83. הלכה זו לא השתנתה בעקבות בע"מ 919/15 מיום 19.7.17 (להלן-"בע"מ 919/15") ראו: עמ"ש 17-12-36151 מיום 19.6.18 (פורסם בנבו) והדין שונה בכל הנוגע לפסיקת מזונות ילדים מגיל 6 ואילך ונקבע כי חלוקת נטל חיוב המזונות תחול על שני ההורים מכוח דין צדקה.

84. בראש ובראשונה יש לדחות את טענת התובעת בסעיף 92 לסיכומים כי אין להחיל את בע"מ 919/15 על המקרה דנן.

85. בימים אלה ממש, הבהיר בית המשפט המחוזי בעמ"ש 18-01-443 מיום 22.8.19 (פורסם בנבו), בין היתר, כי יש להחיל בע"מ 919/15 על הליכים שנידונים לאחר שנקבעה ההלכה ראו גם: עמ"ש 16-04-33549 מיום 2.1.17 (פורסם בנבו) - והשאלה היא שאלת יישום ההלכה, כאשר "השורה התחתונה" של בע"מ 919/15 – תרתי משמע – היא כי 'על בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות של כל מקרה ומקרה'.

דיון בהכנסות הנתבע

86. הנתבע ציין בסיכומים כי הוא xxx בהכשרתו, יזם עסקי והבעלים של xxx והכנסתו הכוללת עומדת על סך של 8,000 ₪ לחודש: סך של כ-3,000 ₪ מהעסק ראו: עמ' 20 ש' 21-22 לפרוט' הדיון וסך של כ-5,000 מעריכת הדין ראו: עמ' 28 ש' 14-15 לפרוט' הדיון. טענה זו של הנתבע לא ניתן לקבל, בייחוד לאחר שמיעת עדותו ועיון בראיותיו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

87. ראשית, הנתבע הגיש אישורי הכנסות מטעם רואה חשבון (שגם לפיהם, בין השנים 2018-
2019 חל גידול עצום ברווחי הנתבע), בעוד שעל פי הפסיקה, הורה עצמאי חייב לצרף דוחות
שומה לשנים הרלוונטיות, דוחות מע"מ ותשלומי מקדמות מס הכנסה וכל זאת על מנת
לפרוש בפני ביהמ"ש את מרבית הנתונים, הרשמיים לפחות, בדבר הכנסתו **ראו: ע"א 108/79**
עמון נ' עמון, פד"י לד(1) 314 (1979); תמ"ש (ת"א) 31070/04 מ.ג. נ' מ.י. [פורסם בנבו]
(11.7.05); תמ"ש (ת"א) 22618-09-13 ל.ש. נ' א.ש. [פורסם בנבו] (25.5.14); תמ"ש
11813-08-15 נ.ו. נ' ר.ו. (פורסם בנבו, 11.1.18).

88. שנית, הנתבע העיד כי התשלום לעסק מתבצע במזומן ובכרטיס האשראי **ראו: עמ' 23 ש'**
33-34 לפרוט' הדיון, כאשר 40% לערך, מכלל הכנסות העסק, משולמות בכרטיס האשראי
בעוד שיתר ההכנסות – דהיינו 60% לערך – משולמות במזומן **ראו: עמ' 24 ש' 3-8 לפרוט'**
הדיון.

89. עיון בתדפיסי חשבון הבנק של הנתבע, מלמד, למשל, כי:
בחודש מרץ 2019 שולם בכרטיסי האשראי סך של 9,130 ₪. סך זה, בהתאם לעדות הנתבע,
מהווה 40% מכלל הכנסות העסק ויש לחשב את 60% הנותרים של ההכנסה. חישוב מתמטי
פשוט מגלה כי 60% הנוספים הינם סך של 13,695 ₪ וההכנסה הכוללת היא חיבור של שני
הסכומים דהיינו סך של 22,825.

בחודש פברואר 2019 שולם בכרטיסי האשראי סך של 9,321 ₪. סך זה, בהתאם לעדות
הנתבע, מהווה 40% מכלל הכנסות העסק ויש לחשב את 60% הנותרים של ההכנסה. חישוב
מתמטי פשוט מגלה כי 60% הנוספים הינם סך של 13,981 ₪ וההכנסה הכוללת היא חיבור
של שני הסכומים דהיינו סך של 23,302 ₪.

בחודש ינואר 2019 שולם בכרטיסי האשראי סך של 8,418 ₪. סך זה, בהתאם לעדות הנתבע,
מהווה 40% מכלל הכנסות העסק ויש לחשב את 60% הנותרים של ההכנסה. חישוב מתמטי
פשוט מגלה כי 60% הנוספים הינם סך של 12,627 ₪ וההכנסה הכוללת היא חיבור של שני
הסכומים דהיינו סך של 21,627 ₪.

בחודש דצמבר 2018 שולם בכרטיסי האשראי סך של 8,918 ₪. סך זה, בהתאם לעדות
הנתבע, מהווה 40% מכלל הכנסות העסק ויש לחשב את 60% הנותרים של ההכנסה. חישוב

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

מתמטי פשוט מגלה כי 60% הנוספים הינם סך של 13,377 ₪ וההכנסה הכוללת היא חיבור של שני הסכומים דהיינו סך של 22,295 ₪.

בחודש נובמבר 2018 שולם בכרטיסי האשראי סך של 10,160 ₪. סך זה, בהתאם לעדות הנתבע, מהווה 40% מכלל הכנסות העסק ויש לחשב את 60% הנותרים של ההכנסה. חישוב מתמטי פשוט מגלה כי 60% הנוספים הינם סך של 15,240 ₪ וההכנסה הכוללת היא חיבור של שני הסכומים דהיינו סך של 25,400 ₪.

90. עיינו הרואות כי ההכנסות של הנתבע מהעסק, לפי גירסתו וראיותיו, מגיעות לסך של כ- 23,000 ₪ לחודש בממוצע וסך זה אינו רחוק מחישוב שערכה התובעת בסיכומיה **ראו: סעיף 65 לסיכומים**. הכנסות אלה משקפות פעילות של xxx שעובד xxx **ראו: עמ' 19 ש' 1-2 לפרוט' הדיון** ואשר מנוהל על ידי מנהל המקום וצוות העובדים **ראו: עמ' 19 ש' 4-5 לפרוט' הדיון**.

91. באופן דומה, נמצא כי הכנסתו של הנתבע מהעיסוק בעריכת הדין גבוהה יותר, מזו הנטענת. הנתבע העיד כי שכר טרחה בגין עיסוקו כxxx, משולם בעיקר בהמחאות **ראו: עמ' 25 ש' 33-34 לפרוט' הדיון**, וזאת בשונה מהעסק **ראו: עמ' 24 ש' 1-2 לפרוט' הדיון**.

92. עיון בתדפיסי חשבון בנק של הנתבע מלמד, למשל, כי:

בחודש מרץ 2019 הופקדו לחשבון הבנק המחאות בסך כולל של 9,130 ₪.

בחודש פברואר 2019 הופקדו לחשבון הבנק המחאות בסך כולל של 6,700 ₪.

בחודש ינואר 2019 הופקדו לחשבון הבנק המחאות בסך כולל של 14,308 ₪.

בחודש דצמבר 2018 הופקדו לחשבון הבנק המחאות בסך כולל של 8,655 ₪.

בחודש נובמבר 2018 הופקדו לחשבון הבנק המחאות בסך כולל של 18,015 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

93. עינינו הרואות כי הכנסות הנתבע מעריכת דין, לפי גירסתו וראיותיו, מגיעות לסך של כ- 11,361 ₪ לחודש בממוצע.

94. שלישית, מחודש מאי 2017 ועד לחודש מרץ 2019 – ועסקין בתקופה של 22 חודשים - הנתבע נמצא ביתרת זכות מתמדת, כאשר יתרה זו מגיעה לעיתים לסכומים של כ-18,000 ₪ **ראו יום: 14.3.19**; כ-20,000 ₪ **ראו: יום 8.2.19**; כ-15,781 ₪ **ראו יום: 9.1.19**.

95. רביעית, הנתבע חויב במזונות זמניים של הקטינות בסך של 4,600 ₪ לחודש בצירוף מחצית מהוצאות חריגות ביום 22.10.17 והוא משלם את המזונות הזמניים על פני תקופה של כשנתיים. התשלום של המזונות הזמניים, לא השפיע על מצבו הכלכלי של הנתבע, הוא הצליח לשמור על יתרת הזכות בחשבונו.

96. על כן, הכנסתו של הנתבע נותרה בערפל במובן זה שלא ניתן לקבוע באופן מדויק את ההכנסה. הדבר נובע, בין היתר, מפעילות העסק, בעיקר, במזומן, כאשר הכספים במזומן שמשולמים לעסק לא מופקדים בחשבון הבנק **ראו: עמ' 24 ש' 10 לפרוט' הדיון**, וכאשר משכורות לעובדים משולמות, לרוב, במזומן **ראו: עמ' 25 ש' 14-13 לפרוט' הדיון**.

97. במצב דברים זה, אין לי אלא לקבוע את הכנסתו של הנתבע על דרך האומדנא **ראו: ע"א 93/85 שגב נ' שגב, לט(3) 822; תלה"מ 16-11-53712 מיום 23.10.17 (פורסם בנבו)**.

98. לאחר בחינת כלל הראיות, מצאתי מקום לאמץ את גרסת התובעת ולקבוע כי הכנסתו הממוצעת של הנתבע לא פוחתת מסך של 20,000 ₪ נטו לחודש.

דיון בהכנסות התובעת

99. התובעת טענה בסיכומים כי הכנסתה מגיעה לסך של 7,800 ₪ נטו לחודש **ראו: סעיף 69 לסיכומים**.

100. הנתבע לא חלק על טענה זו וטען כי יש להביא בחשבון סיוע שמעניקים לה ההורים בסך של 1,400 ₪ לחודש **ראו: סעיף 23 לסיכומים**. התובעת אכן העידה כי הוריה מסייעים לה בסך של 1,400 ₪ לחודש בממוצע **ראו: עמ' 9 ש' 28 – עמ' 10 ש' 6 לפרוט' הדיון ואולם**, נקבע

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

בפסיקה כי אין לראות בכספים אותם מקבלת התובעת ממשפחתה, כהכנסה קבועה, שכן מדובר בסיוע שיכול להיפסק בכל עת **ראו: עמ"ש 11101-12-17 ב' ואח' נ' ב' ואח' (פורסם בנבו, 20.11.18)**. הדבר נכון ביתר שאת משעה שעל פי החוק ובנסיבות המתוארות, הורי התובעת לא חייבים לשאת בצרכי הקטינות.

101. על כן, ומשעה שהתובעת ממצה את פוטנציאל ההשתכרות שלה באופן מלא, בשים לב להיותה ההורה המשמורן **ראו: עמ"ש 15 ש' 9-12 לפרוט' הדיון**, אני מעמיד את שכרה על סך של 7,800 ₪ לחודש.

יחס הכנסות

102. יחס ההכנסות בין הצדדים עומד על 70% לנתבע ו-30% לתובעת בקירוב.

דיון בצורכי הקטינות

103. התובעת העמידה את צורכי הקטינות על סך של 13,650 ₪ לחודש. סכום זה עבור 2 הקטינות, הוא סכום שאינו מתקבל על הדעת. בנוסף, התובעת הכריזה על "כפל מבצעים", עת דרשה לחייב את הנתבע בשמרטפות ובדמי טיפול". זאת ועוד, התובעת ביקשה לחייב את הנתבע ב-40% משווי אחזקת הרכב ובסך כולל של 800 ₪ לחודש, כאשר הרכב בו עושה שימוש התובעת הוא רכב של אביה והוא זה שנושא ברוב ההוצאות של אחזקת הרכב **ראו: עמ"ש 13 ש' 16-22 לפרוט' הדיון**. וכאשר הקטינות זכאיות ל"נסיעות" ולא להשתתפות באחזקת הרכב בשיעור השווה לדמי המדור.

104. לפיכך ובהעדר טיעון עובדתי סביר באשר לצרכי הקטינות, אין לי אלא לקבוע את הצרכים על דרך האומדנא **ראו: ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד (מ) 69; תמ"ש (משפחה ראשון לציון) 30560/07 ה.ש נ' ה.א (פורסם בנבו, 02.12.2008)**.

105. בפסיקה המנחה הובעה דעה כי צרכיו המינימאליים של קטין, שאינם מצריכים הוכחה, עומדים על סך של 1,600-1,700 ₪ לחודש **ראו: עמ"ש 46291-01-16 מיום 09.10.17 (פורסם בנבו); עמ"ש 32172-11-17 מיום 10.01.19 (פורסם בנבו)**.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

106. בפסיקה מנחה אחרת הובעה דעה כי לאחר בואו לעולם של בע"מ 919/15 אין עוד להבחין בין צרכים הכרחיים וצרכים שאינם הכרחיים ויש להעמיד את כלל הצרכים של קטין על סך 2,250 ש"ח לחודש - לפחות ראו: רמ"ש 18-10-59188 מיום 25.10.18 (פורסם).

107. הסכומים דלעיל, ישמשו "גבולות הגזרה" לקביעת צרכי הקטינות ולקביעת דמי המזונות, בהם יחוייב האב, על רקע כלל הנתונים, לרבות פערי ההשתכרות וחלוקת זמני השהות.

מדור

108. בעניין המדור טענה התובעת כי היא שוכרת דירה תמורת סך של 5,500 ₪ לחודש, והיא הודתה כי ניתן היה למצוא דירה זולה יותר, בסכומים של 500-700 ₪ מתחת לעלות הדירה אותה שכרה ראו: עמ' 14 ש' 18-24 לפרוט' הדיון.

109. נקבע בפסיקה כי הנתבע אינו חייב, לעניין מדור, בהחלטתה של התובעת לשכור מדור "משופר" השווה: ע"א 735/89 אפריים נתיב נ' תמר נתיב פ"ד מה (3) 13.

110. לכן, יש להעמיד את הוצאת המדור על סך של 5,000 ₪ לחודש כאשר השתתפותו של הנתבע היא בשיעור של 40% ראו: ע"א 52/87, הראל נ' הראל פ"ד מג (4) 201, 205, ובסך כולל של 2,000 ₪ לחודש.

חלוקת זמני השהות

111. לעת עתה, הקטינות לנות אצל הנתבע פעם אחת באמצע שבוע ופעם אחת בכל סוף שבוע שני. במילים אחרות, הקטינות לנות אצל הנתבע 6 לילות בחודש. יוצא אפוא כי הנתבע שוהה עם הקטינות 21% מהזמן בעוד שהתובעת שוהה עם הקטינות 79% מהזמן.

112. לא נעלמה מעיני העובדה כי הנתבע שוהה עם הקטינות יום אחד נוסף באמצע שבוע, ללא לינה. יחד עם זאת, הקטינות מסיימות את יום הלימודים בשעה 16:00 ראו: עמ' 10 ש' 25 - 26 לפרוט' הדיון ושהות זו, לא מטילה על הנתבע נטל כלכלי מיוחד נוסף המצדיק את הבאתו בחשבון לצורך חישוב דמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461-xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377-xxx נ' xxx

113. לא התעלמתי מטענת הנתבע כי יש להתייחס לחוות דעת המומחה, אשר המליץ על משמורת משותפת 'כאילו כבר יושמה' ו-'כאילו כבר הוחלט על זמני שהות שווים'. טענה זו אין לקבל. נקודת המוצא בפסיקת מזונות, היא חלוקת זמני השהות שנקבעה בהחלטה שיפוטית וזו שמתקיימת בפועל **ראו: רמ"ש 17-11-31723 מיום 21.12.17 (פורסם בנבו)** ולא מצב אפשרי עתידי.

קביעת שיעור של דמי המזונות

114. קבעתי כי בע"מ 919/15 חל במקרה הזה.

115. הפסיקה, לאחר בע"מ 919/15, עשתה כברת דרך ולצד גישה אשר הדוגלת בקביעת מזונות באמצעות נוסחה מתמטית **ראו: תמ"ש 15-08-11813 מיום 11.01.18 (פורסם בנבו)** אשר אמורה לתת לערכאה הדיונית קנה מידה באשר לסכום של דמי המזונות **ראו: עמ"ש (ת"א) 16-10-14612 מיום 20.12.17 (פורסם בנבו)** התפתחה גישה אחרת, אשר ביקשה לעשות בחינה "ממעוף הציפור" **ראו: עמ"ש 17-11-32172 מיום 10.01.19 (פורסם בנבו)** ולפיה:

אין לפסוק את דמי המזונות על פי הנוסחאות **ראו: תמ"ש 16-07-30291 מיום 22.05.18 (פורסם בנבו)**.

הנוסחה המתמטית לפסיקת מזונות היא כלי עזר בלבד, שאין בו כדי לכבול או לאיין את שיקול דעתו של ביהמ"ש **ראו: עמ"ש 18-04-20634 מיום 07.02.19 (פורסם בנבו)**. יש להיזהר מפני עריכת תחשיבים מתמטיים מדויקים שמתבססים על האחוז המדויק של זמני השהות ועל ההכנסות הפנויות במדויק **ראו: עמ"ש 18-10-30516 מיום 02.06.19 (פורסם בנבו)**.

116. שותף אני לדעת הפוסקים כי הלכה זו שנקבעה בבע"מ 919/15 כפופה לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה **ראו: תמ"ש 14-05-33878 מיום 04.10.18 (פורסם בנבו)**; **תמ"ש 21984-05-14 מיום 10.03.19 (פורסם בנבו)**.

117. לטעמי, השימוש בנוסחאות ייעשה במקרים בהם קיימת חלוקת זמני שווה או דומה ו"בתיקו" או דמיון בהכנסות **ראו: תלה"מ 17-04-8402 מיום 27.02.19 (פורסם בנבו)**.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461-09 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377-09 xxx נ' xxx

118. בכל מקרה אחר, "בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה היא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים" **ראו: בע"מ 919, סעיף 126.**
119. עוד יש לבחון את היתרה שתישאר בידי כל הורה לאחר תשלום דמי המזונות **ראו: עמ"ש 19-03-12752 מיום 19.07.19 (פורסם בנבו).**
120. בעניינו – הנתבע משלם את דמי המזונות הזמניים בסך של 4,600 ₪ מחודש אוקטובר 2017. לאחר תשלום זה של דמי המזונות ולאחר התשלום של כלל הוצאותיו, נותר חשבון הבנק של הנתבע ביתרת זכות מתמדת.
121. מנגד, לאחר קבלת המזונות הזמניים והמשכורת, ולאחר התשלום של כלל ההוצאות, נשאר חשבון הבנק של התובעת בגירעון חודשי קבוע ונדרש סיוע כלכלי של הורי התובעת לאיפוס יתרת החובה בחשבון הבנק של התובעת.
122. יצוין כי הנתבע לא טען בשלב כלשהו כי התובעת מנהלת אורח חיים בזבזני. גם בחינת תדפיסי חשבונות הבנק של התובעת ופירוט כרטיס האשראי, באמצעותו רוכשת התובעת את מרבית הקניות **ראו: עמ' 15 ש' 2-5 לפרוט' הדיון**, מותירה רושם כי התובעת מתנהלת בזהירות ובסבירות.
123. במצב דברים זה, אשר נפרש על פני תקופה של שנתיים, יש מקום לערוך חישוב מחדש של דמי המזונות.
124. לאחר בחינת התא המשפחתי בכללותו, הכנסות ההורים, צרכי הקטינות, וחלוקת זמני השהות הקיימת, היתרה שתותר בידי כל הורה לאחר התשלום של דמי המזונות, מצאתי מקום להעלות את דמי המזונות ולקבוע כי הנתבע

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

1 יישא במזונות של כל קטינה בסך של 1,500 ₪ לחודש, במדור בסך של 2,000 ₪ לחודש ובסך
2 כולל של 5,000 ₪ לחודש (2,500 ₪ לכל קטינה). זאת לצד הוצאות רפואיות וחינוכיות
3 חריגות, אשר ישולמו על ידי שני הצדדים בחלקים שווים (בהתאם לעתירת האם בכתב
4 התביעה שאם לא כן, היה מקום להורות על יחס אחר של חלוקת ההוצאות החריגות).
5

מועד החיוב

8 125. בשל הפער בנמוך בין המזונות הזמניים, למזונות
9 הקבועים, החיוב במזונות הקבועים יהא ממועד מתן פסק הדין.
10

הוראות אופרטיביות

13 126. הנתבע יישא במזונות הקטינות, כולל מדור
14 ואחזקתו בסך של 2,500 ₪ לכל קטינה ובסך כולל של 5,000 ₪ לחודש (להלן – "דמי
15 המזונות"), שישולמו החל ממועד מתן פסק הדין ועד הגיע הקטנות לגיל 18 ו/או עד לסיום
16 לימודי התיכון – לפי המאוחר מבין שני המועדים.
17

18 127. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10
19 לחודש עבור החודש השוטף, ישירות לחשבון הבנק של התובעת שפרטיו יימסרו לנתבע על
20 ידי התובעת, כשהסכום הנקוב בסעיף 128 לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס
21 המדד הידוע היום ויעודכן אחת ל-3 חודשים, ללא עדכונים למפרע.
22

23 128. בתקופת השירות (חובה) בצה"ל ו/או בשירות
24 הלאומי, הנתבע ימשיך לשלם מזונות לתובעת עד לתום תקופת שירות החובה ו/או הלאומי,
25 כשהסכום יעמוד על 1/3 מהסכום הנקוב לעיל, בערכו הצמוד כאמור בסעיף 127 לעיל.
26

27 129. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח
28 לאומי בגין הקטינות, לרבות קצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לתובעת בנוסף
29 לדמי המזונות. התובעת, בתור ההורה המרכז, תרכוש עבור הקטינות את כל הציוד הדרוש
30 לקראת תחילת שנת הלימודים והנתבע יישא במחצית העלות בניכוי מענק הלימודים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

- 1 שישולם לתובעת כאמור וזאת בתוך 10 ימים ובכפוף להצגת אסמכתה בדבר ביצוע
2 התשלום.
3
- 4 130. כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור
5 לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשרות
6 הבאים – להלן: "תקשורת מתועדת":
7
- 8 131. תקשורת סלולרית (כגון: WhatsApp)/מייל/דואר
9 רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחויב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את ההודעה
10 אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב
11 את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את המידע/מסמכים.
12
- 13 132. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות
14 רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה,
15 משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי
16 למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי
17 קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא,
18 אלא א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה
19 המממן זכאי ליהנות מהחזר זה.
20
- 21 133. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא
22 מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת
23 טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10
24 ימים מיום משלוח האסמכתא.
25
- 26 134. הוצאה רפואית חריגה דחופה תשולם לאלתר וללא
27 צורך בקבלת עמדה של ההורה השני ומחצית מהוצאה זו תוחזר להורה המשלם על ידי
28 ההורה החייב בתוך 10 ימים בכפוף להצגת אסמכתה בדבר ביצוע התשלום.
29
- 30 135. הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בהוצאות
31 החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית – כדלקמן: אגרות חינוך, שכר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 ספטמבר 2019

תלה"מ 17-09-7461 xxx נ' xxx

תלה"מ 17-09-6377 xxx נ' xxx

לימוד, סל תרבות וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או
למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, חוגים (עד שני חוגים לכל אחד מהקטניות בעלות
מתנ"ס), שיעורי עזר (ע"פ המלצת הגורם הרלוונטי), תנועת נוער, קייטנות (מחזור אחד
בקיץ ואחד בחופשת הפסח בעלות קייטנת עירייה/מתנ"ס) מסע לפולין.

136. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת בסעיפים
לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן
מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).

137. התובעת, בתור ההורה המרכז, תישא במלוא
הסכומים בגין ההוצאות המפורטות בסעיפים 132-135 לעיל והנתבע ישיב לה את חלקו
בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שהתובעת שלחה לו בתקשורת המתועדת
דרישה בצירוף האסמכתה הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא
יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

138. בנסיבות העניין איני עושה צו להוצאות.

139. מתיר לפרסום לאחר השמטת פרטים מזהים.

המזכירות תסגור את שני ההליכים

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ט, 26 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי, שופט